

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 116.

Ottende Session.

35te Møde.

Fredagen den 23de Januar.

(Fortf.)

Monrad: Jeg troer allerede at have udtalt, at jeg meget gjerne ønskede, at der ikke var nogen Banskfeligbed; det er paa ingen Maade, for at søge nogen, at jeg har yttret mig, som jeg har gjort, men det er, fordi denne Tvivl virkelig har paatrængt sig mig. Jeg kan ikke finde den Anskuelse rigtig, som den ærede Minister udtalte, idet han paabe- raabte sig § 3 i Grundlovsindskrænkningen af 2den October 1855; thi det forekommer mig aabenbart, at denne § har Hensyn til ganske særlige Forhold. Det, at den betegner Noget som henhørende under Kongerigets „geistlige og verdslige Administration“, viser allerede hen paa Forhold, der ikke ere normale. Jeg er overbevist om, at her navnlig er taget Hensyn til de Dele af Slesvig, der ikke henhøre under Grundlovens Omraade, uagtet de ere henlagte under Kongerigets verdslige og geistlige Administration. Det, er med Hensyn til dem, at der her er taget en Reservation saaledes, at der ikke kan skee Forandringer deri uden ved Lov. Paa anden Maade vilde det jo ellers være ganske besynderligt, da der her kun ene og alene nævnes Administration; men sammenholde vi nu den omtalte § med det foreliggende Lovforslag, saa gaaer det jo videre end til Administrationen; thi det omfatter jo ogsaa Lovgivningen for mange Gjenstande. Smidlertid skal jeg, som sagt, være meget villig til paany at tage denne Sag under den næste Derveielse.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at denne § 3 er, som det ærede Thing vil erindre, af privat Oprindelse. Det var, hvis jeg ikke tager feil, et Medlem, som endnu er Medlem af dette Thing, der gjorde Forslaget — jeg troer ikke, at han er tilstede her i dette Dieblik — og det vilde vistnok interessere, isald han næiere kunde udtale sig om sin Anskuelse, da han gjorde dette Forslag, ikke fordi det kan have nogen afgjørende Indflydelse paa Fortolkningen, men fordi det dog altid vilde yde et Bidrag hertil. Jeg kan ikke see, at denne Paragraph kan have en saa indskrænket Betydning, som det ærede Medlem for Maribo Amts Avedalgsfreds (Monrad) nylig vilde tillægge den, netop fordi der staaer: Kongerigets verdslige Administration. Havde der alene staaet: Kongerigets geistlige Administration, ja, saa kunde jeg forstaae det efter de særegne Forhold i det Tørningelehnste og paa Als og Wø, men naar der tillige er nævnt: Kongerigets verdslige Administration, saa forekommer det mig ganske klart, at man netop maa have tænkt paa de blandede Forhold, hvorom der her er Spørgsmaal. Men, som sagt, det kan ikke være Thinget mere magtpaaliggende end Resgjeringen, at man i saadanne Thing gaaer frem med den yderste constitutionelle Nænsomhed, om jeg saa maa sige, og dette Spørgsmaal skal derfor ogsaa, som alt bemærket fra min Side, blive gjort til Gjenstand for en fornøyet Derveielse.

H. Sage: Det ærede Medlem for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) yttrede, at, da der intet Andragende var kommet til Rigsdagen, idetmindste ikke mere end et Andragende